

Právní aspekty umělé inteligence

Abstrakt

V souvislosti s využíváním a dalším vývojem umělé inteligence dochází i ke vzniku nových právních výzev. Tato práce se snaží chronologicky sledovat „životní cyklus“ umělé inteligence; vysvětlen je tedy nejprve samotný pojem umělé inteligence a související odborné a právní pojmy. Následně jsou popsána práva k umělé inteligenci, jakož i role zaměstnanců při vývoji umělé inteligence. Práci uzavírá analýza „tvůrčích“ možností dnešní umělé inteligence spolu se současnou českou úpravou ochrany autorského práva.

S ohledem na současný stav a vývojové tendence v právní regulaci umělé inteligence se autor práce snaží právníkům zpřístupnit tuto složitou problematiku, a to jak definičním pokrytím schopností umělé inteligence, tak především zdůrazněním limitací dnešní umělé inteligence. Závěrem úvodní kapitoly pak nabízí legální (zákonnou) definici umělé inteligence pro potřeby autorského práva.

Dále práce pojednává o postavení programátora, jako tvůrce umělé inteligence a IT společnosti v pracovním a obdobném poměru. Představuje některé rizikové situace a nabízí způsoby, jak se s nimi vyrovnat či ještě lépe, jak jim předejít. Tato kapitola rovněž průřezově pojednává o soukromoprávních, správněprávních, a pro úplnost i trestněprávních prostředcích ochrany autorských práv.

V závěrečné části práce se autor zabývá otázkou, zda lze či nelze výstupům současné umělé inteligence poskytnout autorskoprávní ochranu. Cílem je především určit, zda tyto výstupy mohou být autorským dílem podle stávající české právní úpravy. Autor za tímto účelem rozlišuje tři úrovně tvorby umělé inteligence a *de lege lata* určuje autorství člověka, pakliže je to v případě konkrétní umělé inteligence stále možné. Výklad je doplňován názornými příklady a zdůrazňuje praktické aspekty problematiky.